اخبار

کسب گواهینامه سیستم مدیریت کیفیت ایزو ۹۰۰۱ توسط شرکت تعاونی نوآوران لوتوس پیروزی

شرکت تعاونی نوآوران لوتوس پیروزی، پس از گذشت ۸ ماه از تأسیس شرکت، با تدوین و استقرار چارچوب الزامات سیستم مدیریت کیفیت و پس از انجام ممیزی توسط شرکت QAL، موفق به کسب گواهینامه سیستم مدیریت کیفیت بر اساس استاندارد ISO ۹۰۰۱:۲۰۱۵ شد.

تمام تلاش این شرکت برای بهبود فرآیندها و پیاده‌سازی سیستم‌های یکپارچه مدیریت کیفیت، افزایش رضایتمندی مشتریان و برقراری حس اطمینان در میان مشتریان و ذینفعان است و کسب این گواهینامه نشان از آن دارد که شرکت تعاونی نوآوران لوتوس پیروزی بامهارت و تخصص خود توانست با تمرکز بر کلیه فرآیندها و فعالیت‌های مؤثر در کسب‌وکار در راستای موفقیت و تعالی شرکت قدم‌های گسترده‌ای بردارد. گفتنی است؛ بانک پارسیان با حمایت از تشکیل اولین شرکت تعاونی توکنایز مسکن با نام «نوآوران لوتوس پیروزی» به عنوان بانکی پیشرو با به بکارگیری این ابزار نو و فناورانه درزمینه واگذاری املاک در قالب مشارکت عمومی قدم پیش گذاشته است. شایان ذکر است استفاده از فناوری بلاکچین امکان تبدیل یک دارایی بزرگ به واحدهای کوچک با امکان مدیریت آسان و شفافیت بالا را فراهم می‌کند.

افزایش سرمایه ۱۰۰ درصدی بانک اقتصادنوین

سهامداران بانک اقتصادنوین با اکثریت آرا به افزایش سرمایه ۱۰۰ درصدی این بانک رأی مثبت دادند.

به گزارش روابط عمومی بانک اقتصادنوین، در مجمع عمومی فوق‌العاده این بانک که صبح روز سه‌شنبه ۲۴ بهمن‌ماه ۱۴۰۲، با حضور بیش از ۶۵ درصد سهامداران و نماینده سازمان بورس اوراق بهادار در محل هتل المپیک تهران برگزار شد، سهامداران با پیشنهاد ارائه شده از سوی هیئت‌مدیره بانک اقتصادنوین مبنی بر افزایش ۱۰۰ درصدی سرمایه این بانک از محل سودانباشته و سایر اندوخته‌ها موافقت کردند.

بر این اساس، سرمایه نخستین بانک خصوصی جمهوری اسلامی ایران از ۳۰،۴۲۵ میلیارد ریال به ۶۰،۸۵۰ میلیارد ریال افزایش یافت. این افزایش سرمایه علاوه بر اینکه الزامات بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران در این بخش را محقق می‌کند، موجب اصلاح ساختار مالی و بهبود نسبت‌های نظارتی بانک نیز خواهد شد. همچنین در این مجمع، اصلاحیه اساسنامه بانک اقتصادنوین مطابق با آخرین اساسنامه ابلاغی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران به تصویب سهامداران رسید.

حضور متفاوت بیمه البرز در قاب شبکه ۳

بیمه البرز از امشب با برنامه شب خوش روی آنتن شبکه ۳ خواهد رفت.

به گزارش روابط عمومی و امور بین الملل، بیمه البرز با مشارکت در ساخت برنامه تلویزیونی شب خوش با اجرای مهران غفوریان از امشب سه شنبه ۲۴ بهمن ماه ساعت ۲۲:۳۰ در قاب شبکه سه سیما میهمان نگاه هموطنان خواهد بود و محصولات جدید خود را با هدف شناخت بیشتر مخاطبان ارائه می دهد.

این برنامه سه شنبه و چهارشنبه های هر هفته تا پایان تعطیلات عید نوروز ۱۴۰۳ ادامه دارد.

شایان ذکر است میهمانان برنامه سه شنبه ۲۴ بهمن ماه و چهارشنبه ۲۵ بهمن ماه بترتیب نصراله رادش و یوسف صیادی هستند.

دو پرسش مهم درباره مالیات‌ستانی بررسی شد

تبعیض مالیاتی

گروه اقتصاد- محمد هادی سبحانیان، رئیس کل سازمان امور مالیاتی کشور، در یک برنامه تلویزیونی به تشریح چگونگی تعیین مالیات پرداخت و گفت: «ما نباید درآمد جاری کشور را از فروش ثروت به دست آوریم و آن را به جریانی متکی کنیم که اختیارش در دست ما نیست. فارغ از اینکه کشور ما نفت دارد یا ندارد، باید اتکا کنیم به درآمد پایداری که در اختیار خودمان باشد و از فروش ثروتمان هم تامین نمی‌شود.»

برخی موارد هزینه‌شدن درامدهای‌مالیاتی را می‌توان در بودجه ردیابی کرد. از قضا مردم روی همین درامدها حساس می‌شوند؛ از جمله روی درآمد بسیار بالای صدا وسیما. مردم نقش و اهمیت صدا و سیما را در زندگی روزمره خود نمی بینند

سبحانیان در بخش دیگری از سخنان خود در خصوص این که چرا به جای افزایش مالیات، از درامدهای نفتی استفاده نمی‌شود گفت: «عقل سلیم حکم می‌کند که به اندازه درآمدمان هزینه‌هایمان را پوشش دهیم و فرش زیر پای خود را برای خورد و خوراک نفروشیم. چون اولا آن ثروت تمام می‌شود، در حالی که هزینه‌های زندگی چه بسا رو به افزایش باشد؛ بنابراین نباید از ثروت خودمان برای مخارج جاری استفاده کنیم، بلکه این ثروت باید صرف افزایش دارایی یا ارث برای فرزندانمان شود.»

به گزارش فرارو، این سخنان سبحانیان در شرایطی مطرح می‌شود که با نگاهی به اعداد و ارقام موجود در لایحه بودجه پیشنهادی دولت، می‌بینیم که دولت بخش زیادی از درامدهای خود را بر بودجه مبتنی کرده است. دولت در لایحه بودجه ۱۴۰۳ مجموع درآمد مالیاتی را ۱۱۲۲ میلیارد تومان پیش‌بینی کرده که دو برابر درآمد نفت است. این در حالیست که درآمد نفت در لایحه بودجه ۱۴۰۳ حدود ۶۱۴ هزار میلیارد تومان پیش‌بینی شده است. درآمد مالیاتی در لایحه بودجه سال آینده ۴۹.۸ درصد رشد دارد. منابع عمومی دولت نیز، در لایحه بودجه ۱۴۰۳ بیش از ۲۴۲۹ هزار میلیارد تومان در نظر گرفته شده که نسبت به بودجه امسال ۱۶.۷ درصد افزایش دارد. بخش دیگری از این لایحه که مورد توجه قرار دارد بخش واگذاری دارایی‌های سرمایه‌ای یا به عبارتی درآمد نفتی است که در بودجه سال آینده ۶۱۴ هزار میلیارد تومان است. این رقم در مقایسه با بودجه ۱۴۰۲ بیش از ۱۶ درصد کاهش دارد.با وجود این شرایط، پرسش‌هایی مطرح است از جمله این که چرا دولت تصمیم گرفته وابستگی به درامدهای مالیاتی را افزایش داده و از وابستگی به درآمدهای نفتی بکاهد و این تصمیم چه تبعاتی برای مالیات دهندگان خواهد داشت؟ حسین راغفر، عضو هیئت علمی دانشگاه الزهرا و اقتصاددان در گفتگو با فرارو به این پرسش‌ها پاسخ داده است:

«عدالت مالیاتی» حائز اهمیت بسزایی است

حسین راغفر به فرارو گفت: «منطق سخنان رئیس سازمان امور مالیاتی درست است. اما مسئله این است که بحث «عدالت مالیاتی» نیز حائز اهمیت بسزایی است. این بسیار مهم است که فردی که درآمد بیشتر دارد، سهم بیشتری نیز بپردازد. همچنین مهم است که گروه‌های که توان پرداخت مالیات ندارند، معاف شوند، اما نکته اصلی این است که آیا این موضوعات در عمل نیز امکان پذیر است و محقق می‌شود یا نمی‌شود. هم اکنون می‌بینیم که یک لایحه مالیاتی به مجلس ارسال شد و در همان بندهای ابتدایی بعد از مقدمات آن نوشته شده که برخی نهادهای خاص، مشمول این قانون نمی‌شوند؛ یعنی با یک عده خاص، جور دیگری رفتار می‌شود. هر کسی که در کشور ما فعالیت اقتصادی می‌کند و از مواهب این شرایط کسب سود می‌کند باید مالیات دهد. درواقع اگر قرار باشد یک عده خاص مالیات ندهند، یک تبعیض محسوس، علیه بخش خصوصی ایجاد می‌شود و هزینه‌های بخش خصوصی در برابر هزینه‌های بخش زیرنظر حاکمیت بسیار بالاتر می‌رود. بر این اساس احتمال این که در بحران‌ها شکست بخورند افزایش پیدا می‌کند.»

وی افزود: «مسئله اصلی ما این است که افرادی که باید مالیات بدهند، این کار را نمی‌کنند. افرادی هم که یارانه‌های بالایی می‌گیرند در بسیاری از موارد مالیات نمی‌پردازند یا ارقام مالیاتی که می‌پردازند بسیار پایین است. برخی از بنگاه‌های اینچنینی، سال گذشته، سودآوری نجومی داشتند و سهم دولت را نپرداختند. ضمن این که بسیاری از این بنگاه‌ها سرمایه گذاری نمی‌کردند و سودهای خود را بلافاصله بین سهامداران خود تقسیم می‌کردند. این در حالیست که سالیان سال است که پتروشیمی‌ها این کار را نکرده اند. درواقع پتروشیمی‌ها نه تنها سرمایه گذاری نکرده اند، بلکه سودها را بین خود تقسیم کرده اند. علت همه این‌ها این است که دولت‌ها با این نهادها بسیار استثنایی رفتار کرده اند، آن هم با این بهانه که نهادهای مذکور صادرات دارند. اگر صادرات داشته باشند و منابع خود را وارد کشور نکنند، این صادرات چه سودی برای کشور خواهد داشت؟ این صادرات در صورتی با ارزش است که منابع اضافی برای کشور آورده و جایگزین نفت و گاز و امثالهم باشد. نه تنها پتروشیمی‌ها بلکه تولید کنندگان محصولات کشاورزی نیز راه را اشتباه می‌روند و در حال تولید خیار و هندوانه و محصولاتی هستند که آب زیادی مصرف می‌کند. آن هم در کشوری که بسیار کم آب است و عملا آب را به شکل «آب مجازی» صادر کرده و ارز آن را نیز وارد کشور نمی‌کنند.»

ضرورت شفافیت مالیاتی

این اقتصاددان گفت: «مشوق‌های صادراتی یا یارانه‌های صادراتی نیز می‌تواند برای کشور ارزآوری کند. ضمن این که برخی کالاها نباید صادر شوند. ما در بخش کشاورزی به برنامه ریزی درست و دقیقی نیاز داریم که اکنون وجود ندارد. در بخش صنعت نیز به پتروشیمی ها، فولاد و ... یارانه‌هایی گسترده پرداخت می‌شود در حالی که این‌ها می‌توانند منابعی باشند که هزینه‌های دولت را پوشش دهند. عملا به اسم صادرات، به بسیاری از این بنگاه‌ها نیز معافیت‌های مالیاتی اعطا می‌شود. عدالت مالیاتی حکم می‌کند که مشخص شود روی کدام محصولات و کالاها مالیات وضع شود که پیامدهای رفاهی آن ها، کمتر به تولید کننده و به معیشت مردم آسیب بزند. کالاهای سرمایه‌ای مثل مسکن، آثار تورمی کمتری دارد. در بسیاری از کشورها، مالیات بر ارزش افزوده را روی مواد غذایی نمی‌بندند. به خصوص روی مواد غذایی پایه و اساسی و درواقع نوعی کمک به طبقات پایین جامعه می‌کنند. نکته کلیدی دیگر، این است که ما باید مالیات بر ثروت را از افرادی که به طبقات بالای جامعه تعلق دارند بگیریم. این اقشار باید سهم خود را پرداخت کنند. مسکن لوکسی که در بالای شهر تهران، سیصد، الی سیصد و پنجاه میلیون متر مربع فروخته می‌شود باید مالیات ارائه دهد. این‌ها افرادی هستند که درباره کالاهای دیگر خود نیز به همین شکل هستند.»

وی افزود: «در ارزیابی‌ها برای عدالت مالیاتی، قطعا باید به تولید توجه داشت؛ به این معنا که تولیداتی را که اشتغالزا هستند مشمول درامدهای مالیاتی کرد، مشروط بر آن مشاغل خود را حفظ کنند. برای مثال می‌بینیم که یک کارخانه نخ ریسی با صد کارگر خود ورشکست می‌شود، از بین می‌رود و معیشت صدها خانوار با مشکل مواجه می‌شود. بخش قابل توجهی از مشکل به خاطر عوارض و مالیات‌هایی است که سازمان‌های مختلف از جمله سازمان امور مالیاتی از این افراد اخذ می‌کند و هزینه کار و تولید را در کشور بالا برده است. در مجموع، عدالت مالیاتی، فقط به این محدود نمی‌شود که ما منابع طبیعی و نفتی خود را نباید برای مصارف روزمره زندگی مردم صرف کنیم، بلکه نقطه قابل توجه دیگر این است که باید منابع و سرمایه‌های طبیعی را تبدیل به اشکال دیگر سرمایه کنیم. منطقی‌ترین شکل همین است که روی حفظ و احیاء محیط زیست سرمایه گذاری کنیم. در سال‌های اخیر، ضررهای جبران ناپذیری به محیط زیست کشورمان وارد شده و لازم است برای رشد جنگل‌ها و جلوگیری از بیابان زایی و رشد بیابان زدایی تلاش شود. افزون بر مسئله محیط زیست، منابع طبیعی باید به اشکال دیگر سرمایه تبدیل شوند و روی آموزش و پرورش، بهداشت و تحقیقات نیز به عنوان منابع انسانی تمرکز شود. این نوع سرمایه‌ها قابل انتقال به نسل‌های بعدی خواهد بود.»

درآمدهای مالیاتی دولت کجا می‌رود؟

راغفر در ادامه گفت: «مورد بعدی زیرساخت‌ها است. ما باید بتوانیم از منابع طبیعی برای ایجاد زیرساخت‌ها استفاده کنیم. سالهاست که زیرساخت‌هایی مثل برق و گاز و حتی نفت را در منابع سرمایه گذاری نکرده ایم که مشکلاتی جدی در کشور ایجاد می‌کند. منابع طبیعی ما باید تبدیل به اشکال دیگر سرمایه شود و برای فعال سازی بخش خصوصی نیز باید برق و گاز در اختیار این بخش قرار بگیرد. ما در تابستان‌ها با مشکل تولید برق رو به رو هستیم. کارخانه‌ها را تعطیل می‌کنیم و در زمستان‌ها هم درباره گاز همین کار را می‌کنیم. آسیب‌های این رفتار برای اقتصاد ایران بسیار سنگین است و هزینه‌های آن نیز بر دوش مردم عادی خواهد افتاد. همانطور که اگر روی بهداشت، خدمات و سلامت سرمایه گذاری نمی‌کنیم، آسیب‌هایی جدی روی سرمایه‌های انسانی کشور وارد می‌کند و اتفاقا بسیاری از مهاجرت‌ها از کشور به همین دلایل است که افراد احساس می‌کنند آینده روشنی در انتظار آنان نیست و به دنبال جامعه دیگری به جز جامعه خود، برای ساختن آینده می‌گردند. همه این‌ها به بی ثبات سازی سیاسی و اجتماعی در جامعه منتهی می‌شود.»

این استاد دانشگاه تصریح کرد: «این پرسش درستی است که توسط مردم مطرح می‌شود: «درآمدهای مالیاتی کجا می‌رود؟» برخی موارد هزینه شدن درامدهای مالیاتی را می‌توان در بودجه ردیابی کرد. از قضا مردم روی همین درامدها حساس می‌شوند؛ از جمله روی درآمد بسیار بالای صدا وسیما. مردم نقش و اهمیت صدا و سیما را در زندگی روزمره خود نمی بینند؛ بنابراین وقتی با افزایش شدید و ناگهانی بودجه صدا و سیما رو به رو می‌شوند، این پرسش برای آنان ایجاد می‌شود که نتایج این افزایش بودجه برای معیشت و زندگی مردم چیست که پرسش درستی است و، چون شفافیت اطلاعات در کشور نداریم معلوم نیست این موارد و موارد دیگر مالیاتی و عوارضی که از مردم اخذ می‌شود چگونه است. مثلا درامدهای شهرداری‌ها کجا صرف می‌شود؟ برای مردم این سوال مطرح است که چرا باید بودجه شهر تهران مصروف این دسته از فعالیت‌ها شود. احتمالا باید پاسخی برای این پرسش‌ها باشد، اما چون شفافیت در بخش عمومی وجود ندارد، تردیدها همواره وجود دارد و منتهی به رشد شایعات و اطلاعات کذب در فضای عمومی می‌شود، که خود بی اعتمادی و سلب اعتماد عمومی را در پی خواهد داشت.»

رونمایی از پلن B وزارت راه برای برخورد با ایرلاین‌های گرانفروش

مدیرکل بازرسی مدیریت عملکرد و حقوق شهروندان وزارت راه و شهرسازی اظهار داشت: به هر حال مالکان ایرلاین‌های داخلی باید بدانند که وزارت راه و شهرسازی پلن B هم برای برخورد با گرانفروشی دارد.

حسین مذنب در گفت‌وگو با ۱ایلنا ورود ایرلاین‌های خارجی به برقراری پروازهای مسیرهای داخلی و ابهامات قانونی این موضوع اظهار داشت: راهکارهای قانونی این اقدام و انجام برخی از پروازهای داخلی توسط ایرلاین‌های خارجی پیش‌بینی شده‌است.وی در پاسخ به این سوال آیا این تصمیم وزارت راه و شهرسازی برای تنبیه شرکت‌های هواپیمای داخلی برای گرانفروشی‌های غیر قانونی اخیر بوده است، تاکید کرد: به هر حال مالکان ایرلاین‌های داخلی باید بدانند که وزارت راه و شهرسازی پلن B هم برای برخورد با گرانفروشی دارد.مدیرکل بازرسی مدیریت عملکرد و حقوق شهروندان وزارت راه و شهرسازی درباره اینکه چرا پس از موقوف‌الاجرا شدن رای دیوان عدالت اداری نسبت به تغییر قیمت بلیت هواپیما، نرخ‌ها کاهش پیدا نکرد و تنها دو ایرلاین دامنه مصوب قیمت‌ها را رعایت می‌کنند، گفت: با اتفاقات و تصمیمات جدید در سازمان هواپیمایی کشوری رویه ایرلاین‌ها هم تغییر می‌کند. سیاست‌های جدید دولت در خصوص عرضه و فروش بلیت هواپیما وارد به زودی به اجرا می‌رسد.مذنب ادامه داد: اگر قیمت بلیت هواپیما افزایش پیدا کرد باید در چارچوب قانون باشد و با تصمیمات شخصی اجازه افزایش قیمت‌ها را نمی‌دهیم.وی در پاسخ به این سوال که آیا قرار است در کمتر از یک ماه پایان سال و آستانه نوروز قیمت بلیت هواپیما به صورت قانونی گران شود، افزود: هیچ افزایش قیمتی مصوب نشده و اگر قرار بر افزایش قیمت بلیت هواپیما باشد این تصمیم باید در شورای عالی هواپیمایی اتخاذ و تصویب شود.

اخبار

برگزاری پنجمین جلسه کمیته مضمون مدیریت بهینه منابع و تسهیلات در بانک ملی ایران

در پنجمین جلسه کمیته مضمون استراتژیک "مدیریت بهینه منابع و تسهیلات " سال جاری، با حضور عباس پیروزی عضو هیات عامل و معاون اعتباری (مالک مضمون)، محمد نجف‌زاده عضو هیأت عامل و معاون برنامه‌ریزی و تحول ، روسا، معاونان و کارشناسان ادارات کل حسابداری و مدیریت بودجه، حسابداری مالی، اعتبارات، برنامه ریزی و نظارت اعتباری ، بررسی طرحها، توسعه سیستم‌ها با دبیری اداره کل تحقیقات و مدیریت استراتژیک برگزار شد.

به گزارش روابط عمومی بانک ملی ایران، حامد فقیهیان رئیس اداره کل تحقیقات و مدیریت استراتژیک ضمن تبریک اعیاد شعبانیه، به وضعیت پیشرفت و انحراف پروژه های مضمون مدیریت بهینه منابع و تسهیلات اشاره کرد و راهکارهای لازم برای رفع موانع و تسریع در انجام امور به مجریان پروژه‌ها اعلام شد. در ادامه این مراسم مدیران پروژه‌ها به ارائه وضعیت پروژه‌های جاری، راهکارها و تشریح چالش‌های اجرایی پرداخته و راهکارهای پیشنهادی خود را در این زمینه مطرح کردند. سامانه تسهیلات، مدیریت دارایی و بدهی ، زنجیره تامین مالی، اعتبارسنجی و رتبه بندی مشتریان از جمله موارد بررسی شده در این جلسه بوده و مدیران پروژه حوزه مالی نیز با اختتام پروژه های خود نسبت به ارائه دستاوردهای استراتژیک آن اقدام کردند. همچنین محمد نجف زاده معاون برنامه ریزی و تحول نیز ضمن اشاره به اهمیت پروژه تسهیلات ، خواستار گزارش دهی منظم در خصوص پیشرفت پروژه ها شد.

در پایان عباس پیروزی نیز از همکاری ادارات در پیشبرد پروژه در راستای نیل به اهداف بانک تقدیر و بر نقش حایز اهمیت ادارات فناوری اطلاعات در توسعه سیستم ها و سامانه های مورد نیاز بانک تاکید کرد.

روند پیشرفت پروژه‌های طرح نهضت ملی سرعت گرفت

مدیرعامل بانک مسکن از انعقاد قرارداد تسهیلاتی ۳۲۸ هزار و ۸۲۴ واحد مسکونی طرح نهضت ملی تا پایان هجدهم بهمن ماه سال جاری خبر داد.

به گزارش پایگاه خبری بانک مسکن-هیبنا؛ دکتر سید عباس حسینی مدیرعامل بانک مسکن در گفتگو با خبرنگار پایگاه خبری بانک مسکن با بیان این خبر گفت: بانک مسکن در راستای اجرای رسالت دولت محترم و سیاست های نظام جمهوری اسلامی درخصوص توسعه بخش مسکن و کمک به حل مشکل اقشارمختلف جامعه؛ از آغاز اجرای طرح نهضت ملی مسکن تاکنون با ۳۲۸ هزار و ۸۲۴ واحد مسکونی قرارداد ساخت به مبلغ بیش از ۱۴۰ همت به امضا رسانده است. مدیرعامل بانک مسکن با اشاره به پرداخت تسهیلاتی در حدود ۷۶۵ هزار و ۲۷۱میلیارد ریال برای ساخت ۳۰۸هزار و ۸۰۹ واحد مسکونی افزود: ۳۵درصد از تسهیلات پرداختی مربوط به خود مالکان است.

وی با ارائه توضیحاتی در مورد جزییات پرداخت این تسهیلات به متقاضیان گفت: از ابتدای اجرای طرح نهضت ملی مسکن تا هجدهم بهمن ماه سال جاری؛ تعداد یک میلیون و ۱۳۶ هزار و ۷۴۲ نفر افتتاح حساب کرده اند.

دکتر حسینی با اشاره به توجه ویژه بانک مسکن بر مشارکت و ایفای تعهدات خود در طرح نهضت ملی ابراز امیدواری کرد با تقویت منابع بانک و مشارکت بیشتر انبوه سازان و شرکت های مرتبط در حوزه مسکن بتوان به عنوان حامی دولت به رونق و توسعه بخش مسکن موفق تر از قبل کمک کرد.

اصلاح عناوین شغلی» آغاز یک مصیبتِ تازه برای کارگرانِ سخت و زیان‌آور

درست و عادلانه نیست که بعد از ده یا پانزده سال به صرافت اصلاح عناوین شغلی کارگر بیفتیم و کارگرِ از همه جا بیخبر را دچار سردرگمی کنیم.

به گزارش خبرنگار ایلنا، ارسالِ عنوانِ شغلی اشتباه، قبل از هر چیز خطای کارفرماست و بعد از آن، دردسری‌ست که شبیه یک غول جادو، از بخشنامه‌ها و کدگذاری‌های سرگیجه‌آور سازمان تامین اجتماعی بیرون آمده است؛ در این میان، آنکه تقصیری ندارد و نباید تاوان بدهد، خودِ کارگر است! با این حال، در ماه‌های اخیر، کارگران مشاغل سخت و زیان‌آور، در سیاهچاله‌ی اصلاح عناوین شغلی به گرفتاری دچار شده‌اند؛ شعب تامین اجتماعی در مناطق صنعتی شهرها مثل غرب تهران شلوغ شده است؛ کارگران نگران به این شعب مراجعه می‌کنند و پاسخ می‌شوند «ببخشید تا عنوان شغلی شما اصلاح نشود و هزینه‌ی این اصلاحات را کارفرمایتان نپردازد، نمی‌توانید بازنشست شوید....».

یکی از مشکلات، ۴ درصدِ مشاغل سخت و زیان‌آور است که کارفرما به موقع نپرداخته و حالا سر بزنگاه بازنشستگی، پرداخت یکجا را دشوار می‌بیند؛ اما مساله‌ای فراتر از این ۴ درصد به بخشنامه اخیر سازمان تامین اجتماعی (بخشنامه ۱۷۷۷) برمی‌گردد که چند عنوان شغلی را که قبل از سال ۱۳۹۰ کدینگ مشخص نداشته‌اند، نیازمند اصلاح دانسته؛ این اصلاحات برای کارفرما هزینه دارد و بازهم تمایلی برای پرداخت نیست؛ این وسط کارگرِ مستاصل باید در راهروهای عریض و طویل تامین اجتماعی دوندگی کند و پشت در اتاق کارفرما بکوبد تا شاید، شاید با پرداخت هزینه‌های اصلاحات بتواند چند ماه بعد از ترک کار، بازنشست شود و نفسی نه از سر آسودگی که از سر خستگیِ جان و روان بکشد!

عنوان این بخشنامه، «اصلاح عناوین شغلی و تعیین دستمزد سوابق ناشی از کمیته‌های احتساب» است و در آن خطاب به مدیران کل تامین اجتماعی استان‌ها، «بررسی دقیق عناوین شغلی براساس ضوابط و مقررات کمیته‌های احتساب سوابق» و «تعیین دستمزد با استناد به ماخذ ریالی حق بیمه» الزام شده است؛ براین اساس، در جهت وحدت رویه با رای صادره توسط دیوان عدالت، بایستی تمام درخواست‌ها و آرای صادره از هیات‌های تشخیص و حل اختلاف در رابطه با اصلاح عناوین شغلی در لیست‌های پرداختی حق بیمه، مورد بازبینی و بررسی مجدد قرار بگیرند. گویا همه چیز درست به دست هم داده تا کارگر سرگردان‌تر و مستاصل‌تر شود؛ به راستی چرا کجتابی‌های سازمان تامین اجتماعی و منازعاتِ بوروکراتیکِ کارفرما و شعب این سازمان، با گروگان گرفتن بازنشستگی کارگر رفع و رجوع می‌شود؟ کارگری که قبل از سال ۹۰ در یک شغل مشخص کار کرده و بعد از آن سال هم در همان شغل فعالیت داشته، چرا برای کدگذاری عناوین شغلی بعد از آن سال و به صرافت افتادن اصلاح کدینگ بعد از ۱۲، ۱۳ سال، حالا باید منتظر بماند تا دعواهای کدینگ میان کارفرما و تامین اجتماعی به نقطه‌ی نهایی برسد و مابه‌التفاوتِ اصلاح عنوان شغلی از سوی کارفرما پرداخت شود، انتظاری چندماهه که مشخص نیست آخر به کجا ختم می‌شود.

این شرایط، برای کارگران پیمانکاری که ممکن است کارفرمای آن سال‌ها دیگر اساساً در دسترس نباشد، به مراتب دشوارتر و پیچیده‌تر است و کارگر باید طی‌الارض کند تا آن کارفرمای امروز غایب را یکجایی از کره خاکی بیابد و از او بخواهد که «بیا لطفاً مابه‌التفاوت اصلاح عنوان شغلی‌ام را به تامین اجتماعی بپرداز تا من بالاخره بازنشست شوم....».

این شرایط برای کارگران سخت و زیان‌آور اصلاً قابل قبول نیست؛ یک کارگر معدن با سینه‌ی سوخته از دوده و غبار ذغال‌سنگ، واقعاً چقدر جان دوندگی دارد؛ چرا ابتدایی‌ترین حقِ او که برخوداری از بازنشستگی پیش از موعد است، به رسمیت شناخته نمی‌شود؟

عباس اورنگ، کارشناس رفاه و تامین اجتماعی، در رابطه با اصلاحاتِ درخواستی تامین اجتماعی می‌گوید: مبنای اصلاح عناوین شغلی و استیفای این حق برای کارگران مشاغل سخت و زیان‌آور، در قانون کار است؛ تبصره ماده ۵۲ قانون کار، ضوابط برخورداری کارگران سخت و زیان‌آور از حقوق قانونی خود را مشخص کرده است. در تبصره ذیل ماده ۵۲ قانون کار قید شده است که «کارهای سخت و زیان‌آور و زیرزمینی به موجب آیین‌نامه‌ای خواهد بود که توسط شورای عالی حفاظت فنی و بهداشت کار و شورای عالی کار تهیه و به تصویب وزرای کار و امور اجتماعی و بهداشت، درمان و آموزش پزشکی خواهد رسید». و حالا سوال این است که چرا چنین آیین‌نامه‌ای در سی و چند سالِ سپری شده از زمان تصویب قانون کار، تدوین نشده و به تصویب نرسیده؟

او با بیان اینکه «درست و عادلانه نیست که بعد از ده یا پانزده سال به صرافت اصلاح عناوین شغلی کارگر بیفتیم و کارگرِ از همه جا بیخبر را دچار سردرگمی کنیم» راهکارهای حل مشکل را جمع‌بندی می‌کند:دانستن اینکه عنوانِ شغلی اشتباه یا نیازمند اصلاح، «چه زمانی و توسط کدام کارفرما» ارسال شده، مهم‌ترین مساله است؛ یک کارگر پیمانکاریِ یکی از شرکت‌های وابسته به قطعه‌سازان در تهران که این روزها در شعب تامین اجتماعی منتظر بازنشستگی پیش از موعد است، می‌گوید: «چطور باید به کارفرمای بیست سال پیش دسترسی داشته باشم؛ امروز حتی یک شماره تلفن از آن کارفرمای فوق‌الذکر موجود نیست، او را چطور پیدا کنم و چگونه متقاعد سازم که برای بازنشستگی من بعد از اینهمه سال هزینه بپردازد؟ منِ کارگر از این دوندگی‌های بی‌پایان و این راهروهای بی‌انتها به ستوه آمده‌ام...».